

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL

Redaksjonens adresse:

Postboks 46 — Høvik

NR. 2

FEBRUAR 1944

3. ÅRG.

I tiden framover . . .

Papirrasjoneringen gjør seg mere og mere gjeldende. Leserne la sikkert merke til at papiret var dårligere i forrige nummer. Og noe bedre kan vi ikke regne med å få i år. Fra og med dette nummer har vi også måttet sette ned størrelsen på annonsene. For at alle skal få plass og for at annonsemengden ikke skal øke på bekostning av stoffet blir den største tillatte annonse $\frac{1}{4}$ side.

Men ikke bare annonsene må beskjæres. Dessverre må det samme bli tilfelle med klubbenes møtereferater. Jeg har i alle år likt å lese disse referater som gir et godt bilde av det filatelistiske arbeid landet over, så det er ikke med noe lett hjerte jeg har gått til dette skritt. Jeg ber imidlertid klubbenes sekretærer om fortsatt å sende inn referater til tidsskriftet. Det viktigste vil bli tatt inn.

Med dette nummer følger et spørreskjema. Jeg håper at riktig mange av leserne vil sende dette tilbake i besvart stand. Det vil lette arbeidet med å skaffe det riktige stoff til tidsskriftet og til å gi det den form som et norsk filatelistisk tidsskrift bør ha. Vi har bruk for Deres ideer og forslag — så send oss dem.

Med fjorårets siste nummer sluttet Stian Sanness' betydningsfulle oversikt over «Norges Bypostmerker». Det har tatt 2 år å offentliggjøre denne artikkelserie og vi kan glede leserne med at den i løpet av sommeren vil foreligge som Norsk Filatelistisk Tidsskrifts særtrykk nr. 1. Seinere på året vil vi utsende første del av Jellestads artikler om «Norske frimerker og varianter» — skillingsmerkene — som særtrykk nr. 2. Papirrasjoneringen gjør at opplaget av disse særtrykk må begrenses. Vi ber derfor de av våre lesere som måtte ønske å sikre seg et eksemplar av disse særtrykk om snarest å innsende sin bestilling til redaktøren, postboks 46, Høvik. Noen pris kan enno ikke oppgis.

Når årgangen er slutt vil man gjerne binde den inn. Det har sine store vanskeligheter for tiden, men noen har fått det gjort. Vi vil gjøre oppmerksom på at vi så snart normale forhold

inntrær, og det igjen vil bli solide materialer å få, vil la utarbeide et vakkert standard bind med tidsskriftets karakteristiske titelbokstaver på. En kan da levere inn dette bind sammen med heftene til bokbinderen og få dem innbundet tilbake.

Den konkurranse vi for en tid siden innbød til om et merke for Forbundet har voldt oss meget hodebry. Der innkom en mengde forslag, hvorav mange var ganske gode, men ett av hr. Borgar Hauglid skilte seg straks ut fra alle andre. Hr. Hauglid har benyttet to kjente motiver fra norske frimerker til sitt merke, nemlig løven fra Norge nr. 1 og posthornet. Det nye merke, som vi gjengir på annet sted i tidsskriftet, vil offisielt bli benyttet for første gang på Forbundets matrikkel som vil bli utsendt i nær framtid.

I dette nummer har vi igjen en meget interessant artikkel av Henrik Opheim. Han klarlegger her hvorledes Norgeskatalogen etter hans mening bør planlegges. Vi er sikre på at artikkelen vil vekke voldsom diskusjon og at noen og hver vil gripe til pennen, enten til angrep eller til forsvar.

I marsnummeret kommer fortsettelsen av Jellestads artikkel om «Norske frimerker og varianter». Han behandler denne gang utgaven 1867—1868. Jellestads artikler har vakt oppsikt ikke bare i vårt land, men også i utlandet. Norsk Filatelistforbund har funnet allerede no å kunne tildele ham tidsskriftets hederstegn for disse artikler. Jellestad er altfor kjent av landets samlere til å behøve noen omtale i den anledning, men vi sender ham våre hjerteligste lykkningsninger.

Skipsreder Odfjells artikkel om «Britiske kolonier i Amerika» fortsetter i dette nummer. Det var med en spesiell glede vi mottok manuskriptet til disse artikler. De bringer et internasjonalt innslag i våre spalter og får oss til å ha øynene åpne for at filateli det er ikke bare Norges frimerker, men hele verdens.

Redaktøren.

Norske frimerkers nummerering osv.

Av HENRIK OPHEIM.

Der har vært og er stadig forandring av Norgeskatalogens nummerering 1929—1943 og det har sikkert vært til ærgrelse for samlere av norske frimerker, fordi man ikke kan bestemme seg for, eller har det klart for seg, hvilken fast plan man bør arbeide etter. Hittil har det bare vært fram og tilbake med tingene. (Vennligst les min artikkel i nr. 11-12/1943 side 153 omiggen i sammenheng med denne artikkel.)

Her vil jeg framsette mitt syn på frimerkenummerering (jeg hadde det allerede i 1927, men da med en del feil) kanskje vil man finne at dette kan være en løsning av saken:

I. Frimerker med ens merkebillede og ens vannmerketype bør settes sammen i serie selvom der er år i mellom første- og seneste utgivelse av verdiene.

Hvert merke som er utkommet i minst 1 ark à 100 frimerker, (altså er en trykkplate) resp. 50 merker, 6 merker (merkehefter) bør ha sitt hovednummer som angis med arabiske tall (179), når frimerket adskiller seg fra lignende ved forskjell i: farge (ikke nyanser): merkebillede: tagging: vannmerketype.

Ved alle frimerker er anført tidspunktet for utgivelsen:
enten f. eks.: 18 5 1888, avlevering til frimerkeforvalteren.
eller f. eks.: 18 5 88, tidspunktet for utsendelsen.
eller f. eks.: 18 V 88, den eldste kjente avstempling.

II. Og så bør man ta skrittet fullt ut og gå over til nummerering med ledige nummer til regulering. Det er hr. skipsreder Odjell som først nevnte dette om nummerering med ledige nummer til meg. Denne måte bør brukes fra 1855 til og med seriene 1909—22, seinere har man fortløpende nummerering, unntatt V-merkene og portomerker.

Noværende nummerering:			Filatelistisk nummerering:	
N.K. 1943			Fortløpende:	Med ledige nummer til regulering:
1855	4 sk.	1	1	1
1856/57	2 sk.	2	2	5 (3 ledige nr.) **)
	3 »	3	3	6
	4 »	4	4	7
	8 »	5	5	8
	4 » utagget	□	6	9
1863/66	2 sk.	6	7	10
	3 »	7	8	11
	4 »	8 I	9	12
	4 »	8 II	10	13
	8 »	9	11	14
	24 »	10	12	15
1867/68	1 sk.	11	13	20 (4 ledige nr.) **)
	2 »	12	14	21
	3 »	13	15	22
	4 » tykt papir	14*)	16	23
	4 » tynt »	14*)	17	24
	8 »	15	18	25
1872/75	1 sk.	16 I	19	30 (4 ledige nr.) **)
	1 »	16 II	20	31
	osv.	osv.	osv.	osv.

*) Dr. Justus Anderssen hadde allerede i «Norges Frimerker 1855—1924» eget nummer for hver papirsart, der er jo samtidig fargeforskjell.

**) Det er ikke alltid 3 eller 4 ledige nummer mellom seriene, vel så ofte 1 eller 2 ledige nummer, men her kan ikke oppsettes hele listen.

III. Overtrykksfrimerker bør utskiftes på samme måte som tjenestemerker og portomerker.

1. Frimerker.
2. Overtrykksfrimerker.
3. Tjenestemerker.
4. Portomerker.

Med hensyn til den filatelistiske nummerering fortløpende eller med ledige nummer til regulering, så behøver ikke dette ha noen videre innflytelse på albumet med hensyn til de sjeldne frimerkenummer. Disse kan jo samles for seg på ett eller to albumblad, hvis det er fortrykksalbum, og blanke blad til egen redigering av frimerkeoppstillingen, ordner man jo som man vil.

Det er ikke de utenlandske frimerkehandlers katalogoppstilling som skal bestemme et lands filatelistiske oppstilling av frimerkene, det er vedkommende lands egne filatelister som skal avgjøre dette spørsmål før eller seinere, i en utførlig filatelistisk håndbok eller katalog.

For den ukyndige ser et rødt 10 øres frimerke ens ut enten det er fra 1877 eller 1909, han legger ikke brett på om det er med stolpeskrift eller antikva skrift. Det er et rødt 10 øres merke dermed basta.

Men to tilsynelatende ens frimerker som ved nøyere studium viser forskjell i merkebillede (samme vannmerke og tagging), slik at de kan

henføres til to forskjellige trykkplater, bør ikke ha samme hovednummer f. eks. nr. 51 III og 51 IV, det er jo vel så lett å notere nr. 53 og 54 f. eks.

Og selvsagt skal *ikke* en trykkplate på f. eks. 200 klisjeer ha hovednummer for hver halvdel à 100 frimerker.

F. eks. grovtagget 3 og 5 øre (20 mm) 13½ : 12½ bør ha eget nummer, fordi disse frimerker stammer fra hele ark i denne tagging, og det er ikke bare ett enkelt merke eller én enkel frimerkerad som er grovtagget. Hvis dette hadde vært tilfelle, så vilde taggingen øyensynlig vært 13½ : 13½.

Norgeskatalogens oppstilling 1943.

Ordnet etter vanmerketype:

Nr. Nk. 1943:	Tagging 14½ : 13½.		Vmrk.			
51 I	10 øre, brunkarmin,	4 typer,		III		I 1. serie
51 II a	10 » vinrød,	3 »	» 	I		II —»—
	10 » »	4 »	» 	II		III 2. serie
51 II b	10 » anilinrød til karmin,	4 »	» 	III	—»—	—»—
51 III a, b	10 » anilinrød, rosa,	4 »	» 	III	—»—	—»—
			» 	(O)		(O) 3. serie
51 IV a	10 » livlig karmin,	4 »	» 	(O)	—»—	—»—
	osv.					

Som det burde være (skjematisk oppstilling).

Nr. Nk. 1943:	20 mm. Tagging 14½ : 13½.		Strekkisje av typer:								
51 II a	1. serie 10 øre	Vmrk. I	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>3</td></tr></table>	1	2	3	3				
1	2	3	3								
51 II a	—»— 10 »	» II	—»—								
47	2. serie*) 1 øre	Vmrk. III	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4				
1	2	3	4								
49 I	—»— 3 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4				
1	2	3	4								
49 II a	—»— 3 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4				
1	2	3	4								
50 I	—»— 5 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4				
1	2	3	4								
50 II a	—»— 5 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4				
1	2	3	4								
51 I	—»— 10 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table> 1, 2, 3 som (51 II).	1	2	3	4				
1	2	3	4								
	osv.										
55	3. serie*) 1 øre	Vmrk. (O)	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td></tr></table>	1							
1											
48	—»— 2 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td><td>6</td><td>7</td><td>8</td></tr></table>	1	2	3	4	5	6	7	8
1	2	3	4	5	6	7	8				
49 II a, b	—»— 3 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table> som (49 II a vmrk. III).	1	2	3	4				
1	2	3	4								
49 III	—»— 3 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4				
1	2	3	4								
49 IV	—»— 3 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td></tr></table>	1	2	3	4				
1	2	3	4								
50 II b	—»— 5 »	—»—	<table border="1" style="display: inline-table;"><tr><td>1</td><td>2</td><td>3</td><td>4</td><td>5</td></tr></table> 1, 2, 3, 4 som (50 II a).	1	2	3	4	5			
1	2	3	4	5							
	osv.										

*) I katalogen i «Norges Frimerker 1855—1924» er jo disse to vanmerketyper adskilt i hver sin serie.

Angående overgang til ny nummerering så bør den gamle nummerering følge med, så man ikke står helt uforstående over for det nye. Men her skal man ikke bruke den tidligere framgangsmåte f. eks.: 54. 20 øre, (tidl. nr. 52). Nei, man skal ha to kolonner ved siden av hverandre i venstre marg av bladet:

(F. eks.)

Nr.:		
Før:	No:	
52 I	54	20 øre
52 II	55	20 øre

(Fete tall for den nye nummerering.)

Man snakker så meget om å ha katalogfrimerkenr. i rekkefølge etter utgivelsen, men da bør man også være konsekvent å ordne frimerkesamlingen ettersom trykningene foreligger.

Men dette blir lite pene serier med verdiene om hverandre utenfor rekkefølge f. eks. 1909-serien: 2, 10, 5, 15, 30, 3, 50, 60*) om hverandre.

*) Etter «Norges Frimerker 1855—1924» s. 147. (Nk. 1943) 10 øre (nov. 1909).

1882/84 21 mm nr. 37, 10 øre d.rosa, vinrød,

dette nummer inneslutter følgende frimerker: For alminnelig katalog, hvor alle disse frimerker bør ha eget hovednr. (Nk. 1943) nr. 36 I, 36 II, 37 vmrk. (O), 37 vmrk. I, 42 vmrk. I, 42 vmrk. II.

Vannmerketyper og stillinger:

Nk. 1943 nr.:	Alm.:	Sjeldne:	Mer sjeldne:	Typen i ovalbåndet:	} Oppstilling for håndbok eller spesialkatalog, nummerering her ikke angitt.
36 I	1 I	2 I, 3 I, 4 I		100—200	
36 II	1 I	2 I, 3 I, 4 I		—>	
37			1, 2, 3, 4 5, 6, 7, 8	100—200	
37	1 I	2 I, 3 I, 4 I	5 I, 6 I, 7 I, 8 I	—>	
42	1 I	2 I, 3 I, 4 I	5 I, 6 I, 7 I, 8 I	1 type	
42	1 II, 2 II, 3 II, 4 II		5 II, 6 II, 7 II, 8 II*)	—>	

*) Jeg så et sted i en artikkel at der var nevnt stående vmrk.stilling i Moestu's annet vmrk., hvis dette er feil, så strykes dette.

Det må jo være hyggelig å kjøpe inn de gode frimerker for *dårligste frimerkes pris* fra intet-ansende samlere.

*

Men la oss komme tilbake til punktene I, II og III. Tenk no over saken allesammen og foreta så avstemning på første møte 1 måned etter dette tidsskriftnummer er utkommet, det blir jo litt knapp tid for klubbene i det nordlige Norge, men det greier seg vel.

Altså avstemning i hver filatelistklubb, senior og junior, og medlemmer som ikke møter bør vennligst sende inn til klubben sin stemme skriftlig. Resultatet fra hver klubb sendes inn til Forbundsstyret som så teller alle stemmer for og imot sammen hver for seg, så får man se stemningen for saken.

Går avstemningen imot mitt forslag, vel så er det ikke noe å gjøre med dette no, men kanskje man vil se anderledes på saken om 15—20 år, og det er jo tid man bør spare.

Men det ser ut for at man er redd for å få for mange hovednummere i katalogen, eller at én en gang oppsatt norsk frimerkesamling for premiekonkurransen, stadig skal være i konkurranseform selvom den (samlingen) er laget for flere år siden.

Det er jo ikke ett privat litet postmuseum en frimerkesamling skal være i sin alminnelighet.

Det kan være interessant å lage en studie-samling med frimerkene i rekkefølge etter trykningen, så får man se hvorledes fargenyansene framkommer etter hverandre i frimerker, portomerker og tjenestemerker. Overtrykksmerker spiller ikke så stor rolle her, da det er grunnmerket som er det vesentligste.

Men en katalog eller en håndbok bør uttrykke den største filatelistiske kunnskap, og her må det være ordnede serier, og enhver frimerkesamler kan jo ta ut av *håndboken* eller katalogen det han vil samle frimerker etter.

En nybegynner vil kanskje nøye seg med ett frimerke av hvert merkebillede, hver verdi og hver hovedfarge. Men er forskjellighetene godt klargjort i strekkisjeer med god forklaring til, så greier nybegynneren lett å ta ut frimerkeforskjellene fra hinannen.

De utenlandske frimerkehandleres kataloger har dårlig oppstilling for Norges frimerker, og her er der også blandet sammen mange frimerker i samme katalognr., f. eks. har Senf katalogen følgende:

Det er ganske liketil å ordne dette: én premieklasser for norsk frimerkesamling etter *gammelt* nummersystem, og én premieklasser for norsk frimerkesamling etter *nytt* nummersystem.

Jeg kan godt forstå at én engang oppsatt og ordnet samling etter Nk. 1943 f. eks. har man liten lyst til å rive fra hverandre igjen.

Men *filateli* er lik *frimerkestudium* og *katalog* er lik *orden*, og frimerker som hører sammen, bør stå sammen og ikke stå adskilt fra hverandre. Betrakt bare f. eks. Senf katalogen hvor enkelte frimerker kommer slengende langt baketter serien de rettelig tilhører.

Og altså nummerering med ledige nummer til regulering seinere, så slipper man å nummerere *stadig* omigjen hele frimerkesamlingen. Når der så kommer en nyoppdagelse som filatelistisk sett fortjener eget nummer, da blir det bare å omordne serien eller i værste fall ett albumblad.

Ja dette var kanskje *en del av det* som hr. Dan Thune-Larsen's meget kjente filatelist og Norges-samler uttalte med de «muligens 20 år foran sin tid».

Det står til norske filatelisten om det skal bli hele 20 år før saken går i orden. Og det gjør den nok før eller seinere.

Og så en oppfordring til Oslo Filatelist-Klub eller Norsk Filatelistforbunds styre å la trykke følgende skjema i blokkform og sende dette ut til de forskjellige filatelistklubber her i landet.

Skjema for vanmerke undersøkelse av norske frimerker.

Vanmerket sett fra frimerkets bakside.

Årstall, verdi	1	2	3	4	Vmrk. ikke sett	Sum ligg. vmrk.	5	6	7	8	Vmrk. ikke sett	Sum stæc. vmrk.	Anm.
1898/09 60 øre	—	<u>12</u>	<u>12</u>	<u>2</u>	35*)	= 26 = 35 61	<u>7</u>	<u>4</u>	<u>3</u>	<u>1</u>	13*)	= 15 = 13 28	Sett uten bensin

*) Uttatt etter papirforskjell.

Reell undersøkelse, men satt opp her som prøve på utfylling av skjema.

TILLEGG

Ettertrykk forbudt. Norsk Filatelistforbund 1944. (Ved Henrik Opheim, Bergen.)

Det vil være ønskelig å få trykt på en side av arket eller bladet i blokkform følgende til utklipping og for innklebning i albumet:

- Alle headinger*) for frimerkeseriene.
- De 4 vmrk.-typer mangfoldiggjort i alle (8 vmrk.-stillinger): (Det er nok med 2 stillinger av hver type)
**)
- Utgave årstallene:

1882/83

 osv. mangfoldiggjort.
- Taggingene:

14½	: 13½
-----	-------

 osv. —»—
- Platetall:

I	II
---	----

 osv. —»—
- Typetall:

1	2
---	---

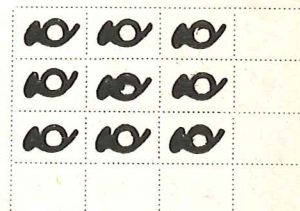
 osv. —»—
- Plate og typetall sammen:

I 1	II 1
-----	------

 osv. —»—
- Vmrk.-stilling og typetall:

1 I	1 II
-----	------

 osv. —»—
- Fargenyanser: —»—
- Frimerkenes nummer: —»—

1.*) 2.—10. Alt sammen oppsatt i ruter av fin punktering, så det er lettvindt å klippe ut etter.

Jeg gir ideen til Norsk Filatelistforbund og håper at dette vil gjøre bruk av den.

Men rett på vanmerke (O), slik som Oslo Filatelist-Klub har det i «Norges Frimerker 1855—1924» og Norgeskatalogen, er det feil.

Vennligst ta fotoprøve av vanmerke i 1872/75 utgaven.

Jeg har aldri funnet dette siste i norske frimerker.

**) Ens høyde på alle punkteringer.

*) Man bør vel gjerne vente med disse til håndboken foreligger, så man slipper å forandre flere ganger.

Oscar Montelius-märkena.

För att fira 100-årsminnet av arkeologen Oscar Montelius födelse har generalpoststyrelsen den 9 sept. 1943 utgivit två särskilda frimärken i valörerna 5 öre och 120 öre. Frammärksbilden är tecknad av konstnären Torsten Schönberg efter en oljemålning av professor Emerik Stenberg.

Oscar Montelius föddes den 9 september 1843 i Stockholm. År 1871 knöts han som ordinarie amanuens till Statens historiska museum, där han sedan var verksam intill sin död den 4 november 1921. Under åren 1907—1913 var han riksantikvarie.

När Montelius började sina studier vid Statens historiska museum, låg alltjämt vår förhistoria höljd i dimma och dunkel. Ute i Europa hade visserligen forskare redan tagit upp det jordfunna fornsaks materialet till granskning, men arbetssättet var famlande och osäkert utan kännning med en strängt vetenskaplig metod. Det blev först Montelius' geni förunnat att finna den förlösande formeln, den s. k. typologiska metoden, med vars hjälp fornsaksserierna i sten och metall kunde ordnas i en fast kronologi, som samtidigt öppnade det oanade perspektivet att ge en inblick i det historiska skeendet långt före de skrivna dokumentens tid. Så blev han den store banbrytaren för arkeologisk forskning inte bara i vårt land utan runt om i Europa och har därmed som få andra gjort den svenska vetenskapens namn äktat och ärat över hela vår jord.

Pv. tr. Sth. 1943

En god idé

Da jeg fra Sverige fikk sendt meg førstedagsavstempling av Montelius-merkene pr. 9/9 1943, ble jeg gledelig overrasket over å finne en kartong med en kortfattet Montelius- biografi inne i førstedagsbrevet. Hvorvidt idéen er blitt praktisert tidligere i Sverige, f. eks. ved utgivelsen av C. W. Scheele-merkene, har jeg ikke kjennskap til. Men idéen er i hvert fall god og burde ha vært foresøkt også her i Norge. Ved utgivelsen av Snorre-, Wessel- og Grieg-merkene o. a. hadde det jo vært en ypperlig anledning for postvesenet å la medfølge en biografisk tekst på en særskilt trykt seddel. Men hos oss er Postverket i høy grad opptatt av å skuffe inn titusener av kroner på førstedagsbrev uten å gi noen annen valuta for de overfrankerte konvolutter enn å avstemple frimerkene med et høyst ordinært og lite interessant førstedagsstempel og så sende førstedagskonvoluttene i posten.

I motsetning hertil kan vi ta et land som jeg kjenner litt til, nemlig *Ungarn*. For det første er førstedagsavstemplingen helt forskjellig fra de ordinære avstemplinger og gjerne forsynt med en spesielt forklarende og anskuelig tekst, og for det annet kan man få førstedagsavstemplinger på kunstnerisk utført ark, som tar seg flott ut i albumet. Om disse arkene fåes hos papirhandlerne eller på posthusene, det vet jeg ikke, men postvesenet godkjenner i hvert fall disse og forsyner de påklebde frimerker med førstedagsavstemplinger på utgivelsesdagen.

Også de svenske avstemplinger er interessante. Avstemplingen av Scheele-merkene besto av en begrensende sirkel og innenfor denne: utgivelsesdatum 9/12 1942, C. W. Scheele 1742—1942,

Köping (Scheeles by), derunder et våpen, antagelig byvåpenet for byen Köping. På Montelius-merkene inneholdt avstemplingen: *Stockholm, 9/9 1943, 1843—1943* og i midten følgende tekst: *Oscar Montelius, Banbrytarens för arkeologisk forskning*. For alle filatelisten vil jo slike opplysninger ha stor interesse, ikke minst hvis førstedagsbrevene ble forsynt med et lite biografisk opus, slik som ovenfor antydte. En ganske særlig interesse vilde jo dette også ha for de samlere som innskrenker seg til personmotiver i sine samlinger.

Jeg er ikke av dem som er så overstrømmende begeistret for førstedagsavstemplinger. Jeg synes tvertom at det heseblesende jag etter førstedagsstempler er en utglidning, noe henimot en karikatur av filatelistisk samlermani, noe som kan ha interesse for frimerkejobbere og ikke alminnelige, alvorlige samlere. Men skal vi først ha førstedagsavstemplinger, hvis det ikke er mulig å få Postverket til å gi slipp på denne ekstraintekt, så er det ikke for meget om Postverket gir oss noen valuta for all den overflødige frankeringen på førstedagsbrevene, f. eks. i form av penere, mere karakteristiske og mere betegnende avstemplinger og helst med medfølgende biografiske opplysninger.

Som landets største filatelistklubb håper jeg at O.F.K. tar opp denne sak og fører den fram til en avslutning som er norsk filateli verdig, og som vi norske filatelisten er tilfrets med.

Den hittil brukte kjedelige og ensformige avstempling bør ikke oftere forekomme på førstedagsbrev.

Tønsberg, 3/1 1944.

M. Hauge.

Litt om 20 øre, plate V.

(Norgeskatalogens nr. 54 V.)

En av Osloklubbens juniormedlemmer, hr. Ole Peter Steen, sendte meg nylig noen spørsmål om dette merke.

Hans iakttagelse røper både vilje og interesse for å komme til bunns i vanskelige problemer og da det sikkert vil interessere mange hva han her omtaler skal jeg gjengi det vesentligste.

Han skriver: «For en tid siden fikk jeg tilfeldigvis fatt i en del merker av Norge nr. 54, plate V. Etter å ha arbeidet med disse en stund kom jeg til en del resultater —»

«— For det første fant jeg 5 merker som var avstemplet før mars 1893. Det tidligste var fra Trondhjem 31.12.92. De andre var Christiania-stempler henholdsvis januar og februar 1893. Videre fant jeg at ca. 75% av merkene var oppgravert under munnstykket. Av dem som ikke var oppgravert har ca. ¼ hele store null-tall, resten har brudd øverst. (Kan det her være tale om 4 felningstyper?) Av dem som er oppgravert har jeg bare funnet 3 merker som har hele null-tall —»

Til spørsmålet om avstemplingene kan jeg si at «Norges Frimerker 1924» nevner 31. III. 93 som tidligste avstempling, Dr. Justus Andersen anfører imidlertid i samme forbindelse: «— men da merker fra plate V forekommer i så langt rikeligere mengde enn merker fra plate IV, tør sannsynligheten tale for at både 6te og 7de trykning skyldes plate V.» Av 6te trykning fikk frimerkeforvalteren den 1ste porsjon 10. mars 1892. Av 7de trykning fikk han en porsjon 13. januar 1893.

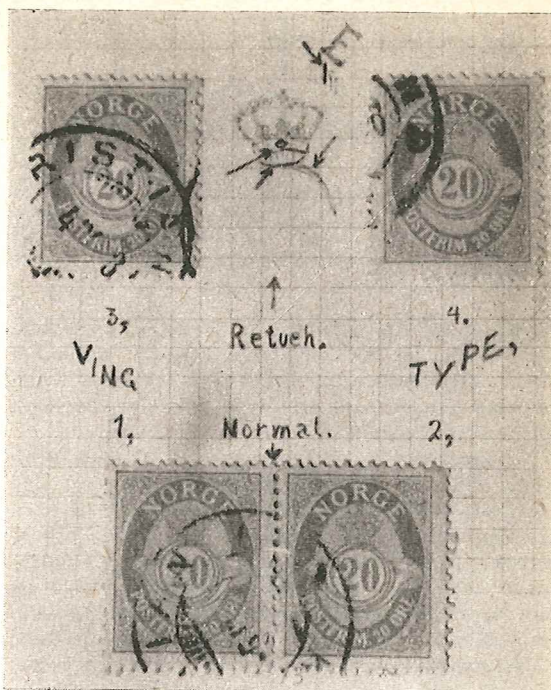
Det er følgende sannsynlig at merker fra plate V er kommet ut allerede i 1892 omenn sent på året, og vi kan meget godt godta hr. Steens påstand.

Videre er han inne på riktig spor når han spør om det kan være tale om 4 felningstyper i denne platen.

Disse 20 mm merkene hadde hver 2 plater à 100 merker, altså en høyre- og en venstreplate som bruktes samtidig.

Det er bevist for andre verdiers vedkommende at man har nyttet 2nen originaler bestående av 4 eller også 8 klisjeer (fellninger fra originalstemplet). Hvor det, som tilfellet er med denne plate V, dreier seg om plater med bare en type i det lille verdissiffer, må man gå ut fra at dette siffer er oppgravert inn i en enkelt klisje eller fellning fra originalen og foretatt fellninger fra denne når man skulde lage 2nen originalen (4 eller 8 klisjeer). Men under fellningen vil der oppstå varianter slik at de 4 eller 8 klisjeer får sine særskilte kjennetegn. Slik har det også gått her. I omhandlede plate V fins det bare få slike kjennetegn. Foruten den som hr. Steen omtaler «uten oppgravert under munnstykket» har jeg funnet enno en som har et brudd på ytre ramme like ved oppgående vingespiss på høyre side. Ved å telle min beholdning av disse to varianter finner jeg at de utgjør hver ca. ¼ av det samlede antall merker fra plate V. Jeg har derfor rett til å slutte at der er nyttet en 2nen original bestående av 8 fellninger, sannsynligvis oppsatt i 2 fireblokker.

Johs. Jellestad.

Norge nr. 79 (tidl. nr. 78).

Ref. til hr. Fossheims innlegg i Norsk F. T. nr. 11-12/1943 bemerkes at oppgraveringer på dette merke har vært kjent i et hvert tilfelle siden 1920 årene og har dette vært omskrevet i meddelelsesblad nr. 2, 28/11-31, B. S. N. (Bytteklubb for Spesialsamlere av Norge) av hr. Fossheim og såvidt jeg husker er det samme ved en seinere anledning forbigående nevnt i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift.

Hermed avbildning av et par normale og to forskjellige oppgraverte eksemplarer av nr. 79 — de fire vingetyper.

Her sees med all ønskelig tydelighet at oppgravert er foretatt. At hver enkelt filatelist skal oppdage «nye» oppgraveringer o. l. om han så er av den type — derpå publisere sine oppdagelser — der så i tur og orden er dømt til glemsel med event. påfølgende «ny» oppdagelse osv. Ja, det må vel mildest talt regnes for meget lite hensiktsmessig sett fra hvilkensomhelst synsvinkel . . .

Derfor: La det no bli laget en virkelig håndbok over *alt* av filatelistisk interesse vedrørende Norge — ikke fare over med harelabben, og den blir nok uttømmende forutsatt redaksjonen av en slik håndbok er fordomsfri nok til å søke bistand hvor den finnes.

Skoppum i januar 1944.

A. Bye.

Dr. Ernst Ljungström.

Den kjente svenske filatelist, dr. Ernst Ljungström er avgått ved døden. Ved Oslo Filatelist-Klubs møte den 17. januar holdt formannen, byråsjef Dunér, følgende minnetale over ham:

Klubbens nr. 6/1944: dr. Ernst Ljungström, Stockholm, er plutselig død den 27. desember 1943. Meddelelsen om dette fikk jeg først i formiddag. Dermed er en av Nordens og Sveriges mest framtrepende filatelister gått bort.

Ljungström var initiativtager til Nordisk Filatelist Forbund. Han var generalsekretær for 1ste nordiske filatelistkongress i Lund i 1893, og kongresspresident ved 2nen nordiske filatelistkongress i Oslo i 1895. Ved 3dje kongress i Kjøbenhavn 1897, 4de kongress i Stockholm 1899 og 5te kongress i Kjøbenhavn 1904 deltok han som representant for Lunds Filatelist-Förening. Ved hustruens død ble han hindret i å delta i den 6te og siste nordiske kongress i Oslo 1910.

Her i Norge var Ljungström vel kjent. Han ble opptatt som medlem av Oslo Filatelist-Klub den 4. mai 1891, var kommandør av «Det gyldne posthorn» siden 1896, og innehaver av klubbens medlemsnål i gull fra 1941. I 1924 var han medlem av æreskomiteen for Den 1ste internasjonale frimerkeutstilling i Norge, som ble holdt i Oslo og arrangert av Oslo Filatelist-Klub. Under utstillingen fikk han sølvmedalje for sin komplette samling av Gamle Italienske Stater.

Ljungström var en av stifterne av Stockholms Filatelist-Sällskap, hvis ordførande han var 1904—1909. Ved sin død var han foreningens æresmedlem.

Ljungström var en flittig foredragsholder og skribent. Hans virksomhet på disse felter har til dels vært av grunnleggende betydning. På de nordiske filatelistkongresser har han holdt en rekke foredrag.

Han var dosent ved Lunds universitet, men flyttet seinere til Stockholm. På sine eldre dager levet han meget stille og tilbaketrukket, men beholdt til det siste sin usvekkede interesse for filatellien, skjont han da ikke lenger var aktiv samler. Han var i alle deler en grand seigneur, en meget sjarmerende mann i omgang. I Oslo ble han kalt: «Filateliens Fader i Norden».

Ljungström fylte 89 år den 26. desember 1943, dagen før han døde, men han var helt åndsfrisk til det siste. Klubbens medlemmer vil huske hans hilsen til klubben og de gamle venner, som ble lest opp på klubbens møte den 3. januar 1944.

En av nordisk filatellis store navn er ikke mere blant de levende. Vi bøyer oss i ærbødighet for Ernst Ljungström, en av Oslo Filatelist-Klubs eldste medlemmer og venner, og lyser fred over hans minne.

JOHS. JELLESTAD

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn.

Til å komme i betraktning ved utdelingen av Hederstegnet for 1943 innstillet Bergens Filatelist-Klub elektrotekniker Johs. Jellestad «for den innsats hr. Jellestad har gjort ved sin artikkel i tidsskriftet: «Norske frimerker og varianter. En oversikt og vurdering», samt det arbeid han har nedlagt i inneværende år som medlem av katalogkomiteen for Norges Frimerker.»

Bedømmelseskomiteen (i dette tilfelle herrene Sparling, Stensdal og undertegnede) har enstemmig besluttet å tildele hr. Jellestad Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn for 1943.

Komiteen er av den oppfatning at man ved denne første utdeling av Hederstegnet neppe kunde ha funnet noen verdigere kandidat enn hr. Jellestad.

Oslo, den 23. januar 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,
For Bedømmelseskomiteen,
Per Gellein.

Norge nr. 79.

I dette tidsskrifts spalter (nr. 9/1943) melder C. M. H. om en ny oppgraving av nr. 79 og sier bl. a.: «... der kan påvises små forskjelligheter på de få kjente eksemplarer, som alle er avstemplet i 1909, hvilket tyder på at flere klisjeer er oppgravert sent i trykningsperioden.»

Undertegnede vil hertil bemerke at jeg har i mitt eie et eksemplar av samme, stemplet i Skien 6.11.08 (altså et år tidligere enn det i tidsskriftet gjengitte eksemplar som var stemplet Hamar 18.11.09.)

Dette bare til opplysning, om det kunne være til noen hjelp ved bedømmelsen av tidspunktet for oppgravingen. Merket ble i sin tid funnet som eneste eksemplar blant et par tusen av samme nr. (dette for mulig bedømmelse av sjeldenhetsgraden).

Porsgrunn 31.1.44.

K. J. Røssberg.

Britiske kolonier i Amerika.

Av skipsreder ABR. ODFJELL.

(Forts. fra nr. 1/1944.)

Barbados ligger adskillig øst for the Windward Islands. Man kjenner ikke det nøyaktige år for øyas oppdagelse. Den skal først være oppdaget av portugiserne som fant øya vill og ubebodd. På grunn av det store antall skjeggete fiken-trær kalte de den «Los Barbados». Offisielt ble øya tatt i besittelse av det engelske skip «Olive» i 1605, og var da nesten ubebodd. En London kjøpmann, Sir William Courteen, som var beskyttet av Jarlen av Marlborough (denne hadde fått en bevilgning av James I), utstyrte 2 store skip og sendte dem til Barbados. Kun et kom fram. Dette ankrete på vestsiden av øya, hvor ca. 30 kolonister gikk iland og kalte stedet for James Town (no Hole Town). De valgte Captain William Deane til guvernør. I 1627 fikk jarlen av Carlisle alle de Karibiske øyer av Charles II. Imidlertid protesterte jarlen av Marlborough, og det kom til forlik, således at jarlen av Carlisle fikk £ 300 årlig. Mens no denne straks etter måtte foreta en diplomatisk tjenestereise, fikk lord Chamberlain (seinere jarlen av Panbroke) bevilgningen tilbakekalt, idet han støttet Sir William Courteen. Men ved jarlen av Carlisle's tilbakekomst protesterte denne overfor kongen, som gjeninnsatte ham i hans rettigheter. En Wollerton fra Bermuda ble innsatt som ny guvernør, og i 1628 ankom 64 kolonister til Carlisle Bay — bygget trehus, en bro over elven og grunnla Bridgetown (hovedstaden). På grunn av borgerkrigen i England kom adskillige emigranter til øya, deriblant flere som hadde støttet Charles II. Barbados ble no styrt av lord Willoughby. Man diskuterte dette hjemme i lengere tid, men tilslutt bestemtes at der skulde betales en avgift på 4½% på all eksport, som skulde tilfalle kronen, til hvem no øyas rettigheter ble overført. Det var i 1662. Folket protesterte lenge og vel imot denne 4½% avgift, og det var først i 1838 — fire år etter slaveriets opphevelse, at parlamentet oppga avgiften.

Øya er rik, vel kultivert og ser ut som en velstelt hage. Sukker og asfalt er hoved-eksport-artiklene. Bridgetown er den største by og havn. (I '80—'90 årene lå mange norske skip der. De anløp for ordre eller var fraktsøkende.) Ved århundreskiftet var byens innbyggerantall ca. 24 000. Øyas befolkning ca. 190 000.

Barbados har hatt regulær postforbindelse med moderlandet helt siden 1625, og der ble også opprettholdt en regulær posttjeneste med flere av de Vest-Indiske kolonier — «tempest and war permitting» sto der i de gamle konossementer. I 1740 var der opprettet et slags postkontor (Mail Packet Agency) i Bridgetown. I 1842 fikk The Royal Mail Steam Packet Company postføringen, som den har besørget siden. Ifølge lov av 1851 skulde øyas postbefordring utføres av dens styre, og helt til 1870 utførtes dette av ridende politi. I 1853 ble også kontroll av oversjøisk post overlatt Barbados' myndigheter.

I 1852 fikk Barbados sin annen sending av frimerker, idet den første sending gikk tapt ved D/S «Amazon»s forlis.

Brev fra Barbados er kjent fra begynnelsen av det 17de århundre — inntil 1760 er der ikke noe poststempel utenom London Bishop Mark. Omkring 1840 kom et stempel med navnet oppe og to halvsirkler nede med dato i midten. 1840-stemplet ble brukt nokså lenge på aviser. Like-dan fikk de den i de Vest-Indiske kolonier alminnelig kronede sirkel med «Paid at Barbados». I 1893 var dette stempel igjen i bruk noen uker — da der var mangel på frimerker.

For innenlandsk post ble et riststempel benyttet. Dette hadde postkontorets nummer i en liten sirkel.

I 1863 ble et ovalt stempel med et nummer omgitt av punkter tatt i bruk. Det kaltes «boot-heel». Fra 1876 ble nummerne borttatt. Forskjellige kanselleringsstempler kommer etter hvert.

Man kan vel si at Barbados' frimerker er populære. Det er velfortjent, for ved siden av å være smukke og interessante, byr de også spesialisten meget.

Cayman Islands ligger vest—nordvest for Jamaica, på en måte midt mellom Cuba, Jamaica og Yucatan. Øyenes navn er: Grand Cayman, Little Cayman, Cayman Brac, Pedro og Morant Cays. På de tre første og største drives skild-paddefangst, mens de to siste, Pedro og Morant Cays, nærmest er guanøyer. Øyenes samlede innbyggertall er i dag ca. 6400. Hovedstaden Georgetown ligger på den største øy Grand Cayman.

Disse øyer hører til Jamaica og har ingen kjent historie. I 1848 søkte innbyggerne om å få anløp av en postdamper på veg fra Kingston til Belize (Br. Honduras). Ansøkingen ble gjen-tatt 1854, men begge ganger avslått. Folket opprettet seinere et eget postkontor, men dette ble straks stengt av myndighetene. Man kjenner derfor ikke et brev med noe poststempel forenn i 1889. Da ble der åpnet en postfilial av King-ston i hovedstaden Georgetown og i 1898 fikk Stake Bay, Cayman Brac et lignende. I 1900 fikk Cayman Islands sine første frimerker, som var lokal post. I 1901 ble de tilstått interna-sjonal postverdi. I 1908 kom der månedlig for-bindelse, men denne ble oppgitt året etter. Siden 1927 har der vært motorbåtforbindelse med Kingston.

Som man vil forstå er frimerkeforbruket lite. De høyere verdier kjennes ikke postalt brukt, dog finnes de med leilighetsstempler, som muligens er påsatt seinere, for der har stadig vært salg av restopplag av Cayman Islands frimerker, og da er det jo rimelig at frimerker fra rest-opplag har fått et leilighetsstempel. Frimerker fra disse øyer har lite å by samleren. Men blant Jamaicas frimerker 1889—1901 finnes Caymans poststempler, som er meget ettersøkte. Disse kan knyttes til en Jamaica poststempelsamling eller tas som forløpere i en Cayman samling, som det passer samlerne.

(Forts.)

No begynner generalforsamlingene.

Februar er generalforsamlingenes tid og i løpet av måneden har det vært holdt en lang rekke generalforsamlinger i junioravdelingene landet over. I neste nummer av Juniorsamleren skal vi ta med en del referater og vi vil derfor be alle de klubbene som har holdt sine generalforsamlinger om å sende inn referater så fort som mulig. Det er av stor betydning å få klubbens adresse, så interesserte kan skrive direkte til klubbene i stedet for å skrive til oss først. Vi kan få plass til de nye lovene i Oslo Filatelist-Klubs Junioravdeling. Oslo-avdelingen er jo landets største og klubben har derfor gode erfaringer i hvordan arbeidet blant de unge bør legges an. Det er særlig forholdet mellom hovedforeringen og junioravdelingen som er av interesse og det er greit og klart klarlagt i de nye Oslo-lovene. No passer naturligvis ikke Oslos lover i enhver klubb, men de skulde iallfall danne et godt grunnlag å utarbeide lover på.

Juniorspaltens diplom.

Som dere så i forrige nummer av N.F.T. er juniordiplomet ferdig så alle vil få sine diplomer i tur og orden. Vi må gjøre oppmerksom på at de som ikke skriver tydelig navn og adresse på besvarelsene sine ikke kan regne med å få diplomer tilsendt. Og husk en ting: *alle besvarelser hvor ikke innsenderens alder er tilføyet vil gå i papirkurven.*

Resultatet av 3dje prøve.

Det var ikke så mange besvarelser denne gangen. Det kom kanskje av at oppgaven sto litt bortgjemt. Husk derfor på å se godt etter om det ikke skulde være en oppgave å løse hver gang du leser Juniorsamleren. Det var særlig de eldste som sviktet denne gangen, men de besvarelsene som kom inn var til gjengjeld gode. Bjørn Isaksen sikret seg denne gang sitt annet diplom. Det samme var tilfellet med Johan Peter Wleügel i yngste klasse. Det skal bli spennende å se hvem som kan skaffe seg flest diplomer i løpet av året. Alle besvarelsene blir nøye gjennomgått og gitt karakterer så resultatene blir helt rettferdige.

Oppgaven var denne gang å besvare: Hvorfor jeg samler på frimerker.

Den beste besvarelsen kom denne gang fra Bjarne Hansen, Gardermoen. Hans svar lyder:

1. Fordi jeg synes det er meget interessant og underholdende.
2. Fordi frimerkesamling lærer meg orden, renslighet, nøyaktighet samt meget om fremmede lands natur, historie osv.
3. Fordi frimerkesamling virker så avspennende og tidsfordrivende, men slett ikke kjedelig som annet tidsfordriv ofte blir etter en tid.

4. Fordi jeg gjennom frimerkesamlingen kommer i forbindelse med andre frimerkesamlere i inn- og utland og på denne måten får meg mange nye venner.
5. Fordi man uten å være godt økonomisk rustet kan samle frimerker. Er pengene få, kan man bare velge seg en billig måte å samle på, f. eks. motivsamling eller temasamling.

Johan Peter Wleügel er ikke redd for å hevde sin mening og skriver: I de fleste tidsskrifter o. l. står det at man samler på frimerker fordi man lærer historie, geografi osv., men jeg er sikker på at hvis man spør frimerkesamlerne selv, så er det vel svært få som svarer at de samler på frimerker fordi de lærer noe av det.

Jeg samler iallfall på frimerker (og det tror jeg de fleste gjør) fordi det ikke er noen annen hobby som gir så god avspenning som den. En kan holde på med å samle så lenge en vil uten å bli trett av det. Selve arbeidet med frimerkene — å sette dem opp, ordne dem, og i det hele tatt stellet med dem synes jeg er morsomt. Derfor samler jeg på frimerker.

Diplomene gikk denne gang til:

Over 16 år:

Bjarne Hansen, Gardermoen.
Bjørn Isaksen, Gørbitz gt. 6, Oslo.

Under 16 år:

Johan Peter Wleügel, Røa.
Paul H. Jensen, Gardevn. 2 D IV, Oslo.
Reidar Jacobsen, Bjonøyt. 5, Stavanger.

De fleste besvarelsene var denne gangen fra områdene omkring Oslo, og Taggemåler'n savnet alle sine venner fra Bergen, Kristiansund, Molde, Trondheim og en rekke andre steder. No må dere sannelig vise at dere ikke er dårligere enn Oslo-samlerne.

Vi gjør oppmerksom på at også samlere som ikke står i klubber kan delta i prøvene våre. Det vilde være urettferdig om de ikke skulde få anledning til det. Det er jo så mange steder hvor det ikke finnes klubber.

Hyggelige brev.

Også denne gangen har jeg noen hyggelige brev å takke for. Bjarne Hansen på Gardermoen skriver om de vanskelighetene gjentene og guttene på landet har å stri med. De har ikke klubber hvor de kan treffe andre samlervenner og har derfor bare tidsskriftet å holde seg til.

Vi skal love å gjøre hva vi kan for at alle dere utenom klubbene også skal få full glede av samlingen deres. Dere kan jo komme med navnene deres med ønske om bytteforbindelser, så skal vi ta inn en notis om det.

En av leserne spør om vi ikke kan sløffe navnene på vinnerne i konkurransene. Selv vil han ikke sende enn svar på prøvene da han synes det er leit å få navnet sitt på trykk. Det er nok bare han som synes det, for det er jo nettopp det som er morsomt at alle leserne utover landet

får lære navnene på de flinkeste samlerne å kjenne.

Vi har også fått et brev med en del spørsmål fra en som ikke oppgir navn og adresse, men bare et merke. Slike brev vil ikke bli besvart. Alle brev til Taggemåler'n må ha fullt navn og adresse.

KONKURRANSE NR. 4

1. Hvilke krav stilles det til et prima ubrukt frimerke?
2. Hvilke krav stilles det til et prima brukt frimerke?
3. Hva vil det si at et frimerke er tagget:
 - a) 13?
 - b) 13×14?
 - c) 13—14?
4. Hvilke norske frimerker kjennes ikke brukt?

Svarene må være innsendt til Norsk Filatelistisk Tidsskrift, boks 46, Høvik, innen 31. mars.

FRIMERKEKURSET

General- og spesialsamling.

Dere har sikkert alle sammen hørt uttrykkene generalsamling og spesialsamling, men er kanskje i tvil om hva de betyr. En generalsamler er en som bare samler etter hovednumrene i katalogen. Han gir en god dag i taggings- og vannmerkeforskjelligheter og liknende ting. Hovedsaken for ham er altså bare å få tak i ett eksemplar av hvert merke som er utgitt i det landet han samler.

Spesialsamleren går lenger. Dere vet sikkert alle sammen at mange frimerker har sine små eiendommeligheter. Særlig gjelder det de eldre merkene. Før i tiden var ikke framstillingsmåten så fullkommen som i dag og derfor framkom forskjellige typer o. l. som for generalsamleren ikke har noen betydning, men som spesialsamleren kaster seg over med grådighet.

Du kan jo slå opp på side 22 i Norgeskatalogen og se litt på den såkalte 20 mm. La oss se litt på 5-øren. De fleste av dere vil ganske sikkert synes at 5-øres merkene av denne utgaven som dere får tak i ser like ut, når unntas fargen som er forskjellig. Denne 5-øren er trykket i 5 plater og i hver plate er det igjen typer. Generalsamleren nøyer seg med ett merke, mens spesialsamleren skal ha 19 merker plus platefeilene. Og dere kan jo tenke dere til hvilket arbeide han har med å finne alle disse typene. Han må virkelig studere merkene. Spesialsamling kan drives i det uendelige. Når han har alle typene, avartene alle vannmerkeforskjellighetene osv. så kan han forsøke å plate merkene, dvs. finne merkens plass i arket og bygge opp et helark ut fra det.

Hvis du har tenkt å begynne på en spesialsamling nytter det lite å kjøre i veg uten de nødvendige håndbøkene. Da blir resultatet dårlig. Nei, du må studere alle de håndbøker og tidsskrifter som inneholder stoff om det området du har tenkt å gå i gang med og sist, men ikke minst: du må ha merker å arbeide med. Derfor skal du tenke deg nøye om før du går igang med

spesialsamling. Den aller første betingelsen for at du skal få noe glede av det er at du har greie på frimerker i sin alminnelighet. Du må kjenne papir og vannmerker, farger og trykningsmetoder og alt det som har betydning for riktig bedømmelse av frimerkene. Og skal du finne typer o. l. nytter det ikke å ha en 10—20 merker å begynne med. Nei, det må nok ganske store mengder frimerker til hvis du skal finne noe av betydning. Men det vil ikke si det samme som at du ikke kan finne noe du mangler blant noen få merker. Derfor skal alle frimerkene du får fatt i studeres nøye.

Som du vil forstå er det ikke så lite som kreves av en spesialsamler. Selv om du i dag bare «samler general» så skal du ikke derfor vrake merker som kommer inn under spesialområdene. Kanskje du en gang får lyst til å spesialsamle selv, og da er det bra å ha noe å begynne med. Dessuten må du huske på at slike ting kan benyttes som byttemerker og det er også av betydning.

Henrik Wergeland † 12.7.1845.

Den 12. juli 1945 er det 100 år siden Henrik Wergeland døde. Dette er et av de store nasjonale minner som fortjener å komme til uttrykk også på landets frimerker. Det er godt og vel 1 år til 100-årsdagen og vi håper at Postverket snarest går igang med de forberedende arbeider til Henrik Wergeland merkene, slik at vi kan få en serie som er dikterens minne verdig.

Vi håper Postverket denne gang ikke nøyer seg med det samme portrett på alle merker, men at det benytter forskjellige motiver og flere enn de vanlige 4 verdier. Vi håper også at salgstiden må strekke seg fra juli og året ut og at opplaget blir av en slik størrelse at de vanlige merker kan trekkes tilbake til fordel for salg av Wergelandmerkene.

POST til Redaktøren

Postverkets dårlige kunde-service.

Hr. Redaktør.

Selv om vi alle av fullt hjerte underskriver den dom, som no i flere oppsett er felt over mishandlingen av frimerker ved vandal-stempling i Postverket, er der dog et moment som må komme «anklagede» til gode. Man må da kaste et blikk på avbildningen av det brev, som herr Oscar Frantzen har benyttet til skadeeksempel i Norsk F. T. nr. 4/1943.

Her er da anledning til å ta opp til drøftelse et spørsmål, som såvidt jeg vet ikke har vært berørt i tidsskriftet, nemlig om «vi som skriver» setter teksten riktig på konvolutten?

Riktignok er der vel ikke satt opp noen generell regel, men på den annen side er det vel ikke helt fair for en filatelist som forlanger god service av Postverket å sette teksten på en sånn måte, at Postverket, for å holde seg klar av ordene, må gå i overkant av konvolutten.

Det rensligste, fra ethvert synspunkt, for å oppnå et vakkert og symmetrisk brev, er uten tvil å sette opp adressen nederst til høyre, husk også på, at Postverket skal ha plass til sin «R.»-etikett,

Med samlerhilsen, Deres

Merkemann.

Hvor blir den norske kilovare av?

Hr. Redaktør.

Jeg er en av de mange som etterlyser den norske kilovare. I gamle dager var det alltid nok kilovare å få, og for oss filatelister var det en grei og rimelig måte til å skaffe seg dubletter på som en kunne benytte i bytte med sine utenlandske forbindelser. Men i de senere år har det vært helt slutt, det ser ut som det ikke blir sendt følgebrev og postanvisninger lenger. Jeg snakket i den anledning med en funksjonær ved et av landets største postkontorer og han opplyser at denne slags pakke- og verdiforsendelser tvert

imot har øket i de senere år. Hvor blir det da av kilovaren?

Det hviskes så meget og rykter er i omloop, jeg tror imidlertid at det ikke er noget i disse rykter.

Det er, så vidt meg bekjent, Det Norske Postmånslag som har med dette å gjøre. Det er selgeren, og alle vi filatelister er kundene. Som en av kundene tillater jeg meg høfligst å rette spørsmålet til rette vedkommende: Hvor blir kilovaren av?

Jeg ser at man i Danmark og Sverige stadig tilbyr kilovare. Jeg har i de siste år skrevet land og strand rundt etter norsk kilovare, men dessverre uten resultat, altså: hvor blir vår norske kilovare av?

„Straffeporto“.

Hr. Redaktør.

I den seinere tid har jeg stadig hyppigere, endog i våre 2 frimerkeblad, støtt på uttrykket «Straffeporto», endog i sitater av Postverkets uttalelser.

Det er en eiendommelig oppfatning av etterportoens og etterportomerkenes vesen som her kommer fram.

At det sendes brev i posten ubetalt er og har alltid vært en overfor Postverket helt legal handling. Når Postverket forlanger høyere porto for ubetalte sendinger, skjer det selvfølgelig fordi det er så meget mere arbeid forbundet med å innkreve portoen særskilt ved avleveringen enn det medfører å stemple et forskuddsbetalt brev. Men intet postverk i hele verden har utgitt og ingen frimerkekatalog i hele verden har noensinne registrert et «straffeportomerke».

Skulde det være nødvendig å skrive mere om det? Allikevel får jeg si noen ord til. For at straff skal kunne ilegges forutsettes det i enhver (regulær) lovgivning at det er begått en forbrytelse eller forseelse. Hvem skal straffes for denne? Den som har forbrutt seg. Hvem har i tilfelle forbrutt seg ved å la være å frankere eller ved å underfrankere? Svar: Avsenderen! Hvem «straffes» i dette tilfelle? Mottageren. Jeg har selv i årenes løp lagt ut flere hundrede kroner i etterporto, men jeg er ikke villig til derfor å anse meg «straffet».

At korttenkte og irriterte mottagere av ubetalte brev anser selv straffet av Postvesenet kan bero på uvitenhet eller tankeløshet, men at selve det norske postverk bruker uttrykket straffeporto, kan bare bero på en forhåpentlig forbigeående . . . Jeg overlater til leserne å fylle ut med et ord til å dekke min mening.

Og filatelister burde aldri skjemme seg selv ved å gå med på begrepsforvirringen.

Einar E. Østensen.

NORGESKATALOGEN 1944

I arkitekt Einar Osc. Schous anmeldelse av Norgeskatalogen i nr. 1/1944 har det innsneket seg en liten trykkfeil. På side 7, venstre halvside, 6te linje nedenfra står det: «Snorre — og landskapsmerkene». Det skal stå: «Snorre — og landshjelpmerkene».

Meddelelser fra **FORBUNDET:**

NORSK
FILATELISTFORBUND
1931

Ekspertsaken.

Et av punktene i Grimstad Filatelistklubbs forslag omhandlet ansettelse av en Norgesekspert.

Jeg skal i denne forbindelse få meddele at der i den nærmeste framtid vil bli sendt til klubbene en redegjørelse for avstemningen over Grimstadklubbens forslag. Grunnen til forsinkelsen er at Oslo Filatelist-Klub har bedt om utsettelse med å stemme over kontingentforslagene til etter sin generalforsamling og dette er innvilget da det allikevel blir god tid til å underrette klubbene om en eventuell kontingentforandring innen den av Forbundets lover fastsatte frist (31. mars).

Men forslaget om ekspert har allerede fått så stor tilslutning at det må ansees som vedtatt.

Forbundsstyret har behandlet saken og er blitt enig om å nedsette et ekspertutvalg som skal utarbeide reglene for ekspertene og autorisere disse. Det er planen foruten å ansette Norgeseksperter også å autorisere eksperter for andre grener innen filatelien.

Som formann i ekspertutvalget har styret oppnevnt hr. Johs. Jellestad, Bergen, til hvem alle henvendelser om denne sak bes rettet. Hr. Jellestad vil seinere gi meddelelse om de øvrige medlemmer av utvalget.

Oslo, den 30. januar 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

Foredrag til klubbene.

Det er i den seinere tid opptatt en rekke nye klubber i Forbundet. Mange av disse klubbene er forholdsvis små med få medlemmer og har derfor ofte vanskeligheter med å skaffe underholdning på møtene.

Forbundet har planlagt å samle en rekke skrevne foredrag som mot en ubetydelig avgift kan stilles til disposisjon for de forskjellige klubber.

Det er sikkert mange som har egnede foredrag liggende ferdigskrevet og jeg tillater meg å rette en henstilling til disse om velvilligst å stille dem til disposisjon for Forbundet. Særlig bra vilde det jo være om det samtidig var et demonstrasjonsmaterieell som kunde bli utlånt til Forbundet for kortere eller lengere tid.

Jeg håper å motta en rekke foredrag og skal seinere innrykke en fortegnelse i tidsskriftet over disse så at klubbene kan se hva vi har å by på når de ønsker utlånt et foredrag til sine møter.

Oslo, den 30. januar 1942.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

Nye Forbundsclubber.

Styret har enstemmig innvilget et andragende fra Haugesund Filatelistklubb om å bli opptatt i Norsk Filatelistforbund. Den nye Forbundsclubb har for tiden 50 medlemmer og dens formann er kontorsjef K. J. Aksnes.

Oslo, 13. februar 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

*

Forbundets styre har enstemmig innvilget et andragende fra Hamar Filatelistklubb om å bli opptatt som medlem av Forbundet. Den nye Forbundsclubb har junioravdeling. Medlemstallet i senioravdelingen er f. t. 20, i junioravdelingen 24. Klubbens formann er hr. Cato Gulbrandsen, Ajer pr. Hamar.

Oslo, 15. februar 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

*

Det er kommet ansøking fra Romerike Filatelist-Klubb om å bli opptatt som medlem av Forbundet. Styret har enstemmig innvilget dette andragende. Den nye Forbundsclubb har for tiden 12 medlemmer og dens formann er hr. Kjeld W. Eriksen, adr. Hellerud gård, Strømmen.

Oslo, 24. januar 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

Møtereferater fra Forbundsclubbene.

Kristiansands Filatelistklubb

avholdt møte nr. 199 den 14.12, nr. 200 den 11.1 og nr. 201 den 25.1.

På møte nr. 199 foreviste hr. Lund sin samling Frankrike oppsatt på svarte blad. Frimerkekonkurranse nr. 3 ble besluttet igangsatt i samarbeid med Grimstad Filatelistklubb.

På møte nr. 200 ble hr. Adolf Langeland opptatt som nytt medlem.

På møte nr. 201 ble herrerne Gunnar M. Nielsen og Olaf Skottedal opptatt som nye medlemmer. Regnskap for året 1943 framlagt. Redegjørelse fra hr. P. Lund ang. frimerkekonkurransen.

Sandnes Filatelistklubb

avholdt møte nr. 26 den 6.1. Som nye medlemmer ble opptatt: Disponent Sven Mikkelsen, kontorist Alf Falch, kontorist Egil Karlsen, kontorist Ragnv. Kristoffersen, skogforvalter Ragnv. Johannesen. Klubbens medlemstall er no 44.

Konkurranse om klubbmerke ble besluttet igangsatt blant klubbens medlemmer. Premie: Skandinaviske merker til et beløp av mellom kr. 25—50 gitt av klubbens formann. Foredrag med lysbilleder fra Sandnes og omegn av hr. Jan Pettersen.

Oslo Filatelist-Klub

avholdt møte nr. 1159 den 6.12 og møte nr. 1160 den 3.1.

På møte nr. 1159 ble følgende nye medlemmer opptatt:

789 Assistent Carl Fredrik Isaachsen, Oslo.

790 Kjemiker Gunnar Bødtker Næss, Oslo.

- 791 Agent Kjell Molandsveen, Hønefoss.
 792 Stud. teol. Håkon Schelderup Strømme, Slemdal.
 793 Tannlæge Harleif Gravem, Grefsen.
 794 Musikk lærer Guttorm Frølich, Oslo.
 795 Disponent Jørgen S. Stavslund.

Foredrag av sekretær Andreas Backer fra Turistforeningen «Gud signe deg Norge» — med lysbilleder fra fjellturen i de vakre partier mellom Sognefjorden og Nordfjord. Redegjørelse fra katalogkomiteen ang. fargeplansjene til Norgeskatalogen.

På møte nr. 1160 ble følgende nye medlemmer opptatt:

- 796 Fotograf Karl A. Skog, Oslo.
 797 Selger Helge Franrud, Oslo.
 798 Kjøpmann Olaf Sæland, Sandnes.
 799 Fabrikkeier Hans Driveklepp, Volda.
 800 Kontorfullmektig Hans Torp, Raufoss.
 801 Reisende Georg Bjerkeli, Oslo.
 802 Ing. Haakon C. Glückstad, Skøyen pr. Oslo.

Formannen refererte møtestatistikk for året 1943. Kåseri av kjøpmann I. I. Jacobsen med framsyn av en Irlandssamling tilhørende hr. Sig. Pedersen, Bergen.

Troms Filatelistklubb

avholdt møte nr. 132 den 23.11 og nr. 133 den 15.12.

Møte nr. 132 var arrangert som festmøte i anledning klubbens passerte 16-års dag. 22 medlemmer var framført til festbordet, hvor der ble servert røkelaks og poteter med øl. Som nye medlemmer ble opptatt:

- 82 Kontorsjef Jarle O. Stensdal, Høvik.
 83 Distriktslæge Kåre Matheson, Torsken.

Hr. Jørgen Haugnes framviste en del av sine samlinger og det var gratislotteri med særlig vakre og ettertraktesverdige gevinster.

På møte nr. 133 ble som nytt medlem opptatt:
 84 Odd Ramberg, Finnsnes.

Postfullmektig E. B. Eriksen kåserte over emnet «Om samling». Han nyttet her høvet til å holde et oppgjør med de stater som spekulerer i frimerkeproduksjon og beklaget at Norge no også var kommet med blant disse. Videre slo han ned på «fluelort-filateli» og spekulantene og kom inn på en rekke av de problemer frimerkesamlerne i dag står overfor.

Redegjørelse av hr. H. D. Johansen ang. ledelsen av juniorgruppen.

Arbeidernes Filatelistklubb

avholdt møte nr. 245 den 7.12, møte nr. 246 den 21.12 og møte nr. 247 den 4.1.

På møte nr. 245 ble som nye medlemmer opptatt:

- 141 Dagfinn Aulie, Drammensvn. 18.
 142 Bjarne Gyllensten, Bjerregårdsgt. 39.

Møtet var viet høstauksjonen som omfattet i alt 71 objekter. Der ble oppnådd meget gode priser.

På møte nr. 246 ble besluttet å opprette en studiesirkel. Som første emne valgtes 20 mm utgaven.

Formannen gjennomgikk Norgeskatalogen som fikk meget god mottagelse. Foredrag av hr. Adolf Jensen om Danmarks frimerker.

På møte nr. 247 utdeltes premier for beste framførte i 1943 til d'herre A. Andersen, H. Erlandsen og T. Høveren som hadde vært tilstede på samtlige møter.

Fredrikstad Filatelistklubb

avholdt møte nr. 175 den 8.12, møte nr. 176 den 5.1 og møte nr. 178 den 2.2.

På møte nr. 175 ble som nytt medlem opptatt hr. Erik Torgersen.

Formannen opplyste at mange samlere tegnet sine egne Norges Album og at disse i teksten hadde bruk for tegninger av vannmerkene. Han hadde derfor fått framstillet små gummistempler med nøyaktig kopi av de 4 vm. typer. Stemplene var ordnet i sett, slik at enhver type i enhver stilling kunde anføres. Settene vilde komme i handelen en av de første dager og var ledsaget av en kortfattet oversikt over vannmerker og papirsorter. Oversikten ble gjennomgått og stemplene demonstrert.

Under «ordet fritt» kom man inn på katalogkomiteens redegjørelse for endringer i Norgeskatalogen 1944, i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 10. Det vakte dyp misstemning at komiteen igjen hadde funnet seg beføyet til å gjøre forandringer i nummerordningen. Fra flere hold ble der uttrykt engstelse for at man no vel kunne kassere sine album.

Hr. S. Østberg opplyste da, at han som forhandler av album ikke trodde at forandringene vilde ha noen særlig innflytelse på album med fortrykk. Her var merkene som regel ordnet i serier etter utgivelsesdatoen. Værrer var det selvfølgelig for dem som hadde tegnet egne album etter Norgeskatalogens nummerorden. Disse kunde han bare gi det råd at de snarest mulig gjorde seg uavhengig av katalogens nummerorden ved å arrangere sine merker etter utgivelsesdatoen.

Der opplystes at det fra Bergens hold var framsatt ønske om at Norsk Filatelistforbund vilde overta utgivelsen av Norgeskatalogen.

Under den påfølgende ivrige diskusjon, hvor en stor del av de tilstedeværende deltok, framkom følgende:

Man anerkjente fullt ut det store arbeid Oslo Filatelist-Klub hadde nedlagt og det gode resultat som var framskaffet. Man misunnte heller ikke klubben det økonomiske utbytte den hadde hatt hittil.

I våre naboland ble visstnok samtlige kataloger utgitt av frimerkehandlere eller firmaer, men den noværende Norgeskatalog, som sammenliknet med andre, mere korrekt kunde kalles Oslo Filatelist-Klubs Årbok, måtte nødvendigvis komme i en særstilling p. g. a. det utstrakte felt for spesialsamlinger de norske frimerker bød på.

Det opplystes videre at den som hadde tatt det første tak var gullsmed Henrik Opheim, Bergen, som i 1928 utga sin katalog over norske frimerker, riktignok med engelsk tekst.

Oslo Filatelist-Klubs første katalog utkom i slutten av 1929. Utgivelsen er istandbragt av Oslo Filatelist-Klub, men katalogen i seg selv er oppstått ved hjelp av bidrag fra filatelister fra alle landets kanter.

Man anså det derfor uriktig at en enkelt klubb tok til inntekt resultatene av arbeider fra filatelister over hele landet. Med hensyn til det økonomiske utbytte anså man det også mest korrekt at dette tilfalt Forbundet, for derigjennom å komme samtlige klubber til gode. — Man anså det også rimelig at landets filatelister vilde være mere villig til å overlate Forbundet resultatene av

sine arbeider, enn når de ble tatt til inntekt for en enkelt klubb.

Det ble framsatt forslag om at styret undersøker stemningen i andre klubber og hvis intet nytt foreligger, bemyndiges det til at arbeide for at Norsk Filatelistforbund overtar utgivelsen av Norgeskatalogen.

Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Fra et par hold framkom der også ønske om at Forbundet tok hånd om hanke med utgivelsen av frimerkealbum. Der opplystes at retten til å utgi album var fri og at man neppe kunde vente at noe enkelt organ vilde bli gitt rett til å treffe bestemmelser i så henseende. Det eneste som muligens kunde gjøres var at forleggerne forela Forbundet de påtenkte utgaver til approbasjon, og at de da event. i sin reklame fikk lov å bruke f. eks. «Godkjent av Norsk Filatelistforbund». — Noe forslag ble ikke framsatt.

På møte nr. 176 ble det enstemmig vedtatt å innmelde klubben i Nordisk Filatelist Forbund.

På møte nr. 178 kåserte hr. Urdal om Norgeskatalogens nr. 65, 67, 68 og 77 II. Hr. Caspersen demonstrerte ved hjelp av tegninger 4 typer av Arendals Bypost 5, 7 og 10 øre. En del 4-blokker av disse merker ble likeledes bortauksjonert.

Kristiansund Filatelistklubb.

Kristiansund Filatelistklubb feiret sitt 25 års jubileum med en festlig tilstelning for sine medlemmer på Grand Hotel lørdag den 4. desbr.

Festkomiteens formann, Bjarne Tronsborg, ønsket velkommen tilbords, hvorefter man gikk løs på den materialistiske underholdning.

Ordet ble deretter gitt til klubbens formann, Bjarne Glærum, som redegjorde for klubbens start og virke gjennom 25 år. Til tross for at alle klubbens bøker var brent hadde styret fått samlet en ganske fyldig beretning.

Helge Sverdrup talte for Forbundet og Bjarne Tronsborg (den tidligere representant til Forbundet) takket på Forbundets vegne. Bjarne Glærum talte for klubbens stiftere og utbrakte en skål for disse og adresserte denne til de to tilstedeværende stiftere Henry Kvande Pettersen og Ingvald Iversen.

Kvande Pettersen takket på stifternes vegne og talte for filatelen som hobby. Erik Juel bragte en hilsen fra de yngre medlemmer og til slutt takket Gunnar Strømsholm for maten.

Til festen og jubileet var der innløpet en masse telegrammer, blant annet fra Forbundet, tidskriftet, samt flere av Forbundets klubber.

Festen sluttet i god stemning ut i de små timer.

Kristiansund Filatelistklubb vil gjennom tidskriftet få takke alle både utenbys og innbys som har sendt lykkønskninger i anledning 25 års jubileet.

En festlig tilstelning ble arrangert for juniorgruppen torsdag den 2. desember. Etter at hovedforeningens formann Bjarne Glærum hadde holdt et kåseri: Hvorfor samler man på frimerker? ble der bevertning. Etter maten kåserte så Glærum på nytt og no om staten Andora. Møtet var godt besøkt av juniormedlemmer, dessuten var hovedforeningens styre til stede.

Skien Filatelistklub.

Skien Filatelistklub avholdt sin 20 års fest fredag 21. januar d. å., idet klubben er stiftet

18. januar 1924. Av forskjellige grunner kunde den ikke bli holdt på selve stiftelsesdagen.

Den helt igjennom vellykkede fest hadde samlet et flertall av foreningens medlemmer.

Det var til festen innløpet en del telegrammer fra utenbys klubber og fra tidligere medlemmer. En av formannen, hr. Peder Jensen, velskrevet prolog fikk berettiget bifall. En sang var også skrevet i anledningen.

Talene falt tett, og da mange av stifterne, som fremdeles er aktive medlemmer, var til stede, fikk disse sine vel fortjente laurbær. Vi kan i denne forbindelse nevne navn som: kjøpmann Peder Jensen, ing. J. Benn Johnsen, bankkasserer Oscar Jensen, alle fremdeles aktive, og med i foreningens styre. I løpet av disse 20 år, har de hatt et eller annet tillitsverv innen foreningen, som alltid har lagt beslag på Deres store innsikt og arbeidskraft.

En av stifterne, forvalter Hegland, hadde skrevet en meget god 20 års beretning.

Det skulde i forbindelse med jubileet vært holdt en utstilling i februar, men dette lot seg dessverre ikke gjennomføre no, så den er foreløbig utsatt til høsten, og vi får håpe da at det går iorden. Foreningens medlemstall i jubileumsåret er 56, det høyeste medlemstall i klubbens 20 årige historie. Den har også en junioravdeling på ca. 30 medlemmer.

Elverum Filatelistklubb.

Elverum og Hamar Filatelistklubber hadde søndag 16. januar et meget vellykket fellesmøte på Grand Hotell, Hamar. Tilslutningen var meget bra og den store interesse som deltakerne la for dagen viste at frimerkesamlingen har en blomstringstid i distriktet.

Etter at formannen i Hamar filatelistklubb, Signmund Sørensen, hadde ønsket velkommen var det byttetime og deretter et interessant og lærerikt foredrag av Cato Gulbrandsen, Hamar. Temaet for foredraget var en reise til Danmark, Holland, Belgia, England og Amerika, illustrert med frimerker fra disse land vist som lysbilleder. Foredraget ble lønnet med sterkt bifall.

Etter en hyggelig middagspause med frimerkeprat holdt redaksjonssekretær Per Grambo, Elverum foredrag om Tema- og motivsamling, ledsaget av lysbilleder. Foredraget viste hvordan man ved å samle på den rette måten kan erverve et rikt fond av kunnskaper.

Som nye medlemmer i Elverum Filatelistklubb er opptatt: Lektor H. Norendal, forretningsfører Martin Moen, postbud Kaare Moen.

Bergens Filatelistklubb

avholdt møte nr. 298 den 25.5, nr. 299 den 23.6, 300 den 17.9, 301 den 21.10 og 302 den 14.12.

På møte nr. 298 kåserte formannen om «Det første norske postvesen». Bytteforstanderen, F. C. Svendsen jr., demonstrerte en kvartslampe, gave fra direktør B. Wallendahl.

Møte nr. 299 var arrangert som «sommermøte». 33 medlemmer var framført og der ble behandlet en del indre anliggender.

På møte nr. 300 ble opptatt som nytt medlem: disponert Sigurd F. Marthinsen.

Hr. Abr. Odfjell framviste en samling frimerker fra Afganistan.

På møte nr. 301 holdt hr. James Linden foredrag om Belgias frimerker med demonstrasjon av sin samling.

Møte nr. 302 var arrangert som «julemøte». Som nye medlemmer ble opptatt: Sekretær Hjalmar Hanevik, kjøpmann Ragnv. Johannesen, kjøpmann Trygve Bøe.

Etter behandling av en del indre anliggender samlet medlemmene seg om «julebordet».

Tønsberg Filatelistklub

avholdt møte nr. 160 den 12.1 og nr. 161 den 26.1.

På møte nr. 160 holdt postfullmektig Hroar Carlstedt foredrag om postgiro.

På møte nr. 161 ble som nytt medlem opptatt: bokholder Joh. Henr. Christiansen, Tønsberg.

Det ble opplyst at det i tidsskriftet avbildede halvverte 4 skill Oscar på brev i sin tid hadde tilhørt en av Tønsbergklubben medlemmer og at han avhendet det i 1928.

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petitlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

Ønsker tilbud av massevare, skilling- og stolpe-skriftmerker, også 10 øres. Evt. også antikva-merker 1893/1909. Gir i bytte bedre Norge, Skandinavia etc., eller evt. kjøp.

Helge Reff, Kongensgt. 16 VI, Oslo.

Tilbud ønskes på serier i ark og enkle, brukt og ubrukt fra hele verden.

Ulrik Kirkedam, Arendal.

Filatelist!

Undertegnede filatelistklubb ønsker å komme i forbindelse med filatelist som driver med salg av frimerker.

Sarpsborg Filatelistklubb.

Til Polensamling søkes: Senf nr. 315—316 2 Zl. lilarosa — 3 Zl. svartblå, nr. 318/321 blokk 20 års republikk, nr. 321 25 G. purpur (enkeltmerke Ryzd—Smigly). Tilbud utbes:

M. Berg Thomassen, Kongensgt. 25 A, Kristiansand S.

Tilbud og utvalg av eldre ubrukte norske merker og ubrukte firerblokker med marginaler mottas.

Tamløge J. Havstad, Grimstad.

Hvilken frim.handler kan tilby meg: Kr. 1, 2, 5 svensk vrd.postkongr. 1924 og greske olymp.mrk. 1896: 2, 5, 10 Drehm. og do. 1906: 1, 2, 3, 5 Drehm. mot bytte i norske mrk.

E. Selmer, Skien.

For stempelsamling søkes 20 øre Snorre. Hele stemplet tydelig på merket. Kjøp og bytte. Tilbud mottas.

Hans Bj. Korsmo, Fred. Gladsgt. 22 A IV, Oslo.

Ønsker kjøpe følgende merker på helt brev: nr. 10 — 24 skill og nr. 21 — 7 skill. Tilbud bes sendt:

E. Selmer, Byåsen pr. Trondheim.

Afakatalogen 1943. 292 sider, 3700 illustr. kr. 4:—, 1000 prima Frimærksfastsättare kr. 2:—, Prima insticksbok 16 sider, 96 remsar kr. 10:—, 1000 olika Frimärken eller 200 olika Svenska kr. 20:—, 100 olika Island (Högt katalogvärde!) kr. 60:—.
Byteslikvid av organiserad samlare sändes via Oslo Filatelist-Klub i form av kompletta serier Landshjälpen å 1:— kr. till: **Firma ROLF GUMMESSON, Kungsgatan 55, Stockholm.**

Engrosbytte.

Norska frimärken per 10 st. eller mera önskas i bytte. Ger Sverige 1932—1943. Svenska militärmärken samt Finland Röda Kors, per 10 st. eller mera. Mot prima ref. lämnas förståsänding. Bytebasis AFA 1943—44.

HARALD A. ANDERSSON

Södermalmsgatan 12, Västervik, Sverige

Har De liggende samlinger, enkle merker, eldre norske merker etc. som De ønsker å selge? Gi meg tilbud før De selger. Jeg betaler dagens høyeste innkjøpspriser. Husk at alt interesserer.

BYTTEFORSTANDER JAN PETERSEN

Sandnes Filatelistklubb — Sandnes

Kjøper følgende helark: Nr. 12b, 17b, 22b, 48a, 48b, 50b, 73, 75, 76, 85a, 86b, 87b, 92a, 102a, 107, 110 I, 110 II a, 110 II b, 111, 112, 113, 168a, samt 96, 99, 100, 103, 104, 105 og 109 på gullig papir. Portom. nr. 13a, Tj.m. nr. 6b, 12, 17, 32b, Return. 1 og 2. (Nk. 1944.) — Tilbud i dette blads eksp. mrk. «Helarksamling».

BYTTE eller SALG

Trenger materiell av 10 ørene nr. 53, plate III og IV. Har i bytte, eller til høyestbydende, følgende objekter Nk. 1944:

1. 32, 33 og 34 brukt, alle typ. — 18 mrk.
2. 51 pl. I. oppgravert, klisje i Nk.
3. 52 » III. ekstratype.
4. 52 » III. oppgravert typ. 8.
5. 53 » IV. brukket klisje, rød.
6. 53 » IV. » » mattkarmin.
7. 53 » IV. kule i G, rød.
8. 53 » IV. — mattkarmin.
9. 56 oppgravert, flere ekspl.
10. 60 ustemplet 4-blokk, (4 typer).
11. 61 pl. I. med stående vmrk.
12. 61 » II. alle 4 typer.
13. 63 sett, I pl. I og 4 typ. pl. II.
14. 63 pl. II. oppgr. noen få forskj.
15. Boken, Centr.tryk. Kr. 12,00 viser typ. og oppgr. (forhandles fra frim.forr. og fra utgiv. G. Caspersen, Fredrikstad.

Mottar retur, hvis ikke tilfreds med mrk.

Gottfried Caspersen

FREDRIKSTAD

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Bilag til Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 2/1944.

For å kunne tilrettelegge stoffet best mulig ønsker redaksjonen å vite hvilke emner som har mest interesse. De anmodes derfor om å utfylle dette skjema og sende det til: Redaktøren, postboks 46, Høvik.

	<i>Per Grambo:</i> Tema- og motivsamling.
	<i>S. A. Graae-Rasmussen:</i> Skandinaviens Filatelister.
	<i>Mauritz Hauge:</i> De ungarske vannmerker.
	<i>Johs. Jellestad:</i> Norske frimerker og varianter.
	<i>Abr. Odjell:</i> Hannover.
	<i>Henrik Opheim:</i> 1882/83 20 øre, plate I og II.
	<i>Stian Sannes:</i> Norges Bypost.
	<i>Jarle O. Stensdal:</i> Oppsetning av frimerker.
	<i>Dan Thune-Larsen:</i> Vannmerkestillingene i Norges frimerker.
	Våre ledere svarer —

Benytt tallene fra 1 til 10 og plasér disse i rubrikken til venstre i den rekkefølge artiklene interesserer Dem mest.

Var der andre artikler i årgangen for 1943 som De synes var av særlig interesse for Dem? Hvilke:

Har De noen forslag angående tidsskriftets redaksjon? Hvilke:

..... den 1944.

Navn:

Adresse:

